

Bruselj, 18. september 2020
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0089(COD)

9592/20
ADD 1

CONSOM 118
MI 233
ENT 80
JUSTCIV 72
DENLEG 46
CODEC 628

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. predh. dok.:	9059/20
Št. dok. Kom.:	7877/18 + ADD 1-5
Zadeva:	DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES – izjava Estonije

– Izjava Estonije –

Estonija pozdravlja cilj direktive o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov, ki je okrepiti mehanizem varstva kolektivnih interesov potrošnikov na čedalje bolj globaliziranem in digitaliziranem trgu.

Vendar obžaluje, da ta sektorska direktiva spodkopava civilno procesno pravo in avtonomijo posameznih držav članic, saj uvaja številna horizontalna pravila, ki obstajajo že v čisto vseh teh državah. Med takšna pravila spadajo na primer načelo „kdor izgubi, plača“, *res judicata*, litispendenca in zavrnitev tožbe. Menimo, da je postopkovna avtonomija zelo pomembna in bi jo bilo treba pri oblikovanju instrumentov civilnega procesnega prava spoštovati.

Estonija je ena od držav članic, ki so podprle stališče, da bi moral postopek na ravni Unije zajemati čezmejne primere, kar bi državam članicam omogočilo, da same vzpostavijo nacionalne sisteme. Še vedno menimo, da bi bil to najustreznejši pristop. Pravila Unije bi morali uvesti le v primerih, ko države članice ne bi mogle same rešiti problema. Menimo, da uvedba nacionalnega sistema za zastopniške tožbe ne spada med navedene primere.

Pravila za financiranje nacionalnih kvalificiranih subjektov in njihovo preučevanje bi morala biti v pristojnosti države članice. Žal so pravila za financiranje v končnem besedilu horizontalne narave. V ta namen se zavzemamo za splošni pristop, ki se je nanašal le na financiranje čezmejnih kvalificiranih subjektov.

Zelo smo zaskrbljeni zaradi dejstva, da besedilo člena 7(1) ne razlikuje med nacionalnimi in čezmejnimi tožbami. Estonija zato meni, da besedilo ne izključuje razlage, v skladu s katero bi lahko nacionalna pravila države članice sodišča kvalificiranemu subjektu iz druge države članice, ki ga financira tretja oseba, onemogočila vložitev tožbe samo na podlagi financiranja s strani tretje osebe, ne da bi se sploh ocenil morebitni obseg vpliva financerjev. To je rezultat, s katerim se ne moremo strinjati. Takšna omejitev ni v skladu s cilji Direktive in bi majhnim državam članicam čezmerno otežila iskanje čezmejnih kvalificiranih subjektov, ki niso javni organi, in ga finančno obremenila.

Estonija meni, da je določitev področja uporabe direktive o potrošniškem pravu s pomočjo seznama 68 instrumentov, vključno z direktivami in uredbami, nejasna in v praksi zelo težko izvedljiva. Ne vemo na primer, kako naj bi področje uporabe določili v primeru direktive za minimalno harmonizacijo, ki je bila prenesena v nacionalno pravo, če pa nacionalna pravila vendarle presegajo pravila iz direktive.

Nadalje smo razočarani, ker je rok za prenos in uporabo direktive v primerjavi s splošnim pristopom bistveno krajši. Roki so prekratki, da bi majhna država članica, kakršna je Estonija, ki nima sistema za zastopniške tožbe, vzpostavila takšen zapleten sistem.

Posledično se bo Estonija vzdržala glasovanja glede te direktive, pri čemer vnovič poudarja, da podpira cilj varstva potrošnikov.
